

ЗАКОН
О ПОТВРЂИВАЊУ ЕВРОПСКЕ ОКВИРНЕ
КОНВЕНЦИЈЕ О ПРЕКОГРАНИЧНОЈ САРАДЊИ
ИЗМЕЂУ ТЕРИТОРИЈАЛНИХ ЗАЈЕДНИЦА ИЛИ
ВЛАСТИ

Члан 1.

Потврђује се Европска оквирна конвенција о прекограничној сарадњи између територијалних заједница или власти, сачињена у Мадриду 21. маја 1980. године, у оригиналу на енглеском и француском језику.

Члан 2.

Текст Европске оквирне конвенције у оригиналу на енглеском језику и у преводу на српски језик гласи:

EUROPEAN OUTLINE CONVENTION ON TRANSFRONTIER CO-OPERATION BETWEEN TERRITORIAL COMMUNITIES OR AUTHORITIES

Preamble

The member States of the Council of Europe, signatories to this Convention,

Considering that the aim of the Council of Europe is to achieve a greater unity between its members and to promote co-operation between them;

Considering that, as defined in Article 1 of the Council of Europe Statute, this aim will be pursued in particular by agreements in the administrative field;

Considering that the Council of Europe shall ensure the participation of the territorial communities or authorities of Europe in the achievement of its aim;

Considering the potential importance, for the pursuit of this objective, of co-operation between territorial communities or authorities at frontiers in such fields as regional, urban and rural development, environmental protection, the improvement of public facilities and services and mutual assistance in emergencies;

Having regard to past experience which shows that co-operation between local and regional authorities in Europe makes it easier for them to carry out their tasks effectively and contributes in particular to the improvement and development of frontier regions;

Being resolved to promote such co-operation as far as possible and to contribute in this way to the economic and social progress of frontier regions and to the spirit of fellowship which unites the peoples of Europe;

Have agreed as follows:

Article 1

Each Contracting Party undertakes to facilitate and foster transfrontier co-operation between territorial communities or authorities within its jurisdiction and territorial communities or authorities within the jurisdiction of other Contracting Parties. It shall endeavour to promote the conclusion of any agreements and arrangements that may prove necessary for this purpose with due regard to the different constitutional provisions of each Party.

Article 2

- 1 For the purpose of this Convention, transfrontier co-operation shall mean any concerted action designed to reinforce and foster neighbourly relations between territorial communities or authorities within the jurisdiction of two or more Contracting Parties and the conclusion of any agreement and arrangement necessary for this purpose. Transfrontier co-operation shall take place in the framework of territorial communities' or authorities' powers as defined in domestic law. The scope and nature of such powers shall not be altered by this Convention.
- 2 For the purpose of this Convention, the expression "territorial communities or authorities" shall mean communities, authorities or bodies exercising local and regional functions and regarded as such under the domestic law of each State. However, each Contracting Party may, at the time of signing this Convention or by subsequent notification to the Secretary General of the Council of Europe, name the communities, authorities or bodies, subjects and forms to which it intends to confine the scope of the Convention or which it intends to exclude from its scope.

Article 3

- 1 For the purpose of this Convention the Contracting Parties shall, subject to the provisions of Article 2, paragraph 2, encourage any initiative by territorial communities and authorities inspired by the outline arrangements between territorial communities and authorities drawn up in the Council of Europe. If they judge necessary they may take into consideration the bilateral or multilateral inter-state model agreements drawn up in the Council of Europe and designed to facilitate co-operation between territorial communities and authorities.

The arrangements and agreements concluded may be based on the model and outline agreements, statutes and contracts appended to this Convention, numbered 1.1 to 1.5 and 2.1 to 2.6¹ with whatever changes are required by the particular situation of each Contracting Party. These model and outline agreements, statutes and contracts are intended for guidance only and have no treaty value.

- 2 If the Contracting Parties deem it necessary to conclude inter-state agreements, these may *inter alia* establish the context, forms and limits within which territorial communities and authorities concerned with transfrontier co-operation may act. Each agreement may also stipulate the authorities or bodies to which it applies.
- 3 The above provisions shall not prevent the Contracting Parties from having recourse, by common consent, to other forms of transfrontier co-operation. Similarly, the provisions of this Convention should not be interpreted as invalidating existing agreements on co-operation.
- 4 Agreements and arrangements shall be concluded with due regard to the jurisdiction provided for by the internal law of each Contracting Party in respect of international relations and general policy and to any rules of control or supervision to which territorial communities or authorities may be subject.
- 5 To that end, any Contracting Party may, when signing the present Convention or in a later communication to the Secretary General of the Council of Europe, specify the authorities competent under its domestic law to exercise control or supervision with regard to the territorial communities and authorities concerned.

---

¹ Additional model and outline agreements have been authorised for publication; they are appended to this Convention and numbered 1.6 to 1.14 and 2.7 to 2.16.

Article 4

Each Contracting Party shall endeavour to resolve any legal, administrative or technical difficulties liable to hamper the development and smooth running of transfrontier co-operation and shall consult with the other Contracting Party or Parties concerned to the extent required.

Article 5

The Contracting Parties shall consider the advisability of granting to territorial communities or authorities engaging in transfrontier co-operation in accordance with the provisions of this Convention the same facilities as if they were co-operating at national level.

Article 6

Each Contracting Party shall supply to the fullest possible extent any information requested by another Contracting Party in order to facilitate the performance by the latter of its obligations under this Convention.

Article 7

Each Contracting Party shall see to it that the territorial communities or authorities concerned are informed of the means of action open to them under this Convention.

Article 8

- 1 The Contracting Parties shall forward to the Secretary General of the Council of Europe all relevant information concerning the agreements and arrangements provided for in Article 3.
- 2 Any proposal made by one or more Contracting Parties with a view to adding to or extending this Convention or the model agreements and arrangements shall be communicated to the Secretary General of the Council of Europe. The Secretary General shall then submit it to the Committee of Ministers of the Council of Europe which shall decide on the action to be taken.

Article 9

- 1 This Convention shall be open to signature by the member States of the Council of Europe. It shall be subject to ratification, acceptance or approval. Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary General of the Council of Europe.
- 2 The Convention shall enter into force three months after the date of the deposit of the fourth instrument of ratification, acceptance or approval, provided that at least two of the States having carried out this formality possess a common frontier.
- 3 In respect of a signatory State ratifying, accepting or approving subsequently, the Convention shall come into force three months after the date of the deposit of its instrument of ratification, acceptance or approval.

Article 10

- 1 After the entry into force of this Convention, the Committee of Ministers of the Council of Europe may decide unanimously to invite any European non-member State to accede thereto. This invitation must receive the express agreement of each of the States which have ratified the Convention.
- 2 Such accession shall be effected by depositing with the Secretary General of the Council of Europe an instrument of accession which shall take effect three months after the date of its deposit.

Article 11

- 1 Any Contracting Party may, in so far as it is concerned, denounce this Convention by means of notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe.
- 2 Such denunciation shall take effect six months after the date of receipt by the Secretary General of such notification.

Article 12

The Secretary General of the Council of Europe shall notify the member States of the Council of Europe, and any State that has acceded to this Convention of:

- a any signature;
- b any deposit of an instrument of ratification, acceptance, approval or accession;
- c any date of entry into force of this Convention in accordance with Article 9 thereof;
- d any declaration received in pursuance of the provisions of paragraph 2 of Article 2 or of paragraph 5 of Article 3;
- e any notification received in pursuance of the provisions of Article 11 and the date on which denunciation takes effect.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Convention.

Done at Madrid, the 21st day of May 1980 in English and in French, both texts being equally authentic, in a single copy which shall be deposited in the archives of the Council of Europe.

The Secretary General of the Council of Europe shall transmit certified copies to each member State of the Council of Europe and to any State invited to accede to this Convention.

Европска оквирна конвенција о прекограничној сарадњи између територијалних заједница или власти

Преамбула

Државе чланице Савета Европе, потписнице ове конвенције,

Сматрајући да је циљ Савета Европе постизање већег јединства међу својим чланицама и унапређење сарадње између њих;

С обзиром да, како је дефинисано у члану 1. Статута Савета Европе, овај циљ ће се следити посебно путем споразума у управној области;

С обзиром да ће Савет Европе обезбедити учешће територијалних заједница или власти Европе у постизању свог циља;

С обзиром на потенцијални значај, за постизање овог циља, сарадње између пограничних територијалних заједница или власти у областима као што су регионални, урбани и рурални развој, заштите животне средине, побољшање јавних олакшица и услуга и узајамна помоћ у ванредним ситуацијама;

Имајући у виду искуство из прошлости које показује да сарадња између локалних и регионалних власти у Европи олакшава за њих да извршавају своје задатке ефикасно и посебно доприноси унапређењу и развоју пограничних региона;

Решене да унапреде такву сарадњу колико је то могуће и да допринесу на тај начин економском и друштвеном напретку пограничних региона, као и духу заједништва који уједињује народе Европе,

Договориле су се о следећем:

Члан 1.

Свака уговорна страна се обавезује да олакша и подстиче прекограничну сарадњу између територијалних заједница или власти у оквиру своје надлежности и територијалних заједница или власти у надлежности других земаља потписница. Она ће настојати да подстичу закључивање свих споразума и аранжмана који могу бити неопходни за ову сврху уз поштовање различитих уставних одредби сваке стране.

Члан 2.

1. За потребе ове конвенције, прекогранична сарадња ће подразумевати сваку заједничку акцију покренути са циљем да ојача и одржава добросуседске односе између територијалних заједница или власти у надлежности две или више земаља потписница и закључивање било којих споразума и аранжмана неопходних за ову сврху. Прекогранична сарадња ће се одвијати у оквирима надлежности територијалних заједница или власти како је одређено националним правом. Обим и природа тих овлашћења не може се мењати овом конвенцијом.

2. За потребе ове конвенције, израз „територијалне заједнице или власти” ће означавати заједнице, власти или тела која врше локалне и регионалне функције и предвиђене националним правом сваке државе. Међутим, свака уговорна страна може, у време потписивања ове Конвенције или након обавештавања Генералног секретара Савета Европе, именовати заједнице, власти или тела, на које намерава да ограничи примену Конвенције или које намерава да искључи из њеног делокруга.

Члан 3.

1. За потребе ове конвенције, уговорне стране ће, у складу са одредбама члана 2. став 2, охрабрити сваку иницијативу територијалних заједница и власти инспирисаних оквирним аранжманима између територијалних заједница и власти сачињених у Савету Европе. Ако процене неопходним, могу узети у обзир билатералне или мултилатералне моделе међудржавних споразума сачињених у Савету Европе и створене са циљем да олакшају сарадњу између територијалних заједница и власти. Закључени аранжмани и споразуми могу бити засновани на моделима и оквирним споразумима, статутима и уговорима који су приложени уз ову конвенцију, под бројевима 1.1 до 1.5 и 2.1 до 2.6 са било којим изменама које захтевају посебне околности сваке земље потписнице. Ови модели и оквирни споразуми, статути и уговори су намењени само као смернице и немају карактер споразума.
2. Ако уговорне стране сматрају да је неопходно да закључе међудржавне споразуме, оне могу, између осталог успоставити контекст, облике и границе у оквиру којих територијалне заједнице и власти остварују прекограничну сарадњу. Сваки споразум може такође одредити власти или тела на које се односи.
3. Наведене одредбе неће спречити уговорне стране да прибегну, споразумно, на друге облике прекограничне сарадње. Истовремено, одредбе ове конвенције не треба тумачити на начин којим би се поништили већ постојећи споразуми о сарадњи.
4. Споразуми и аранжмани ће бити закључени уз дужно поштовање јурисдикције предвиђене унутрашњим правом сваке земље потписнице у погледу међународних односа и опште политике и било којим правилима контроле или надзора у којима територијалне заједнице или власти могу бити предмет.
5. У том смислу, свака уговорна страна може, приликом потписивања ове конвенције или у каснијој комуникацији са Генералним секретаром Савета Европе, навести надлежне органе, на основу свог националног права, да врши контролу или надзор у вези са предметним територијалним заједницама и власти.

Члан 4.

Свака уговорна страна ће настојати да реши све правне, административне или техничке потешкоће које би могле да ометају развој и несметан рад прекограничне сарадње и консултоваће, у мери у којој је то неопходно, и друге уговорне стране.

Члан 5.

Уговорне стране размотриће оправданост давања територијалним заједницама или властима које се ангажују у прекограничној сарадњи у складу са одредбама ове конвенције исте олакшице као када би сарађивале на националном нивоу.

Члан 6.

Свака уговорна страна доставиће, у највећој могућој мери, било које информације које траже друге државе потписнице да би се олакшало њихово испуњавање обавеза по овој конвенцији.

Члан 7.

Свака уговорна страна постараће се да територијалне заједнице или власти буду информисане о начинима деловања који су им омогућени по овој конвенцији.

Члан 8.

1. Уговорне стране проследиће Генералном секретару Савета Европе све релевантне информације у вези са споразумима и аранжманима предвиђене у члану 3.

2. Сваки предлог од стране једне или више земаља потписница у циљу додавања или проширења ове конвенције или модела споразума и договора саопштавају се Генералном секретару Савета Европе. Генерални секретар потом предлоге подноси Комитету министара Савета Европе који ће одлучити о радњама које треба предузети.

Члан 9.

1. Ова конвенција је отворена за потписивање државама чланицама Савета Европе. Она је предмет потврђивања, прихватања или одобравања. Инструменти потврђивања, прихватања или одобравања депонују се код Генералног секретара Савета Европе.

2. Конвенција ступа на снагу три месеца од датума депоновања четвртог инструмента потврђивања, прихватања или одобравања, под условом да најмање две од држава које су спровеле ову процедуру имају заједничку границу.

3. У односу на државу која потпише, потврди, прихвати или одобрава накнадно, Конвенција ступа на снагу три месеца након датума депоновања њеног инструмента потврђивања, прихватања или одобравања.

Члан 10.

1. Након ступања на снагу ове конвенције, Комитет министара Савета Европе може једногласно одлучити да позове било коју европску државу која није чланица да приступи. Овај позив мора да добије изричиту сагласност сваке од држава која је потврдила Конвенцију.
2. Такво приступање се врши депоновањем код Генералног секретара Савета Европе инструмента о приступању, који ступа на снагу три месеца након датума депоновања.

Члан 11.

1. Свака страна уговорница може, у мери у којој то у њеном интересу, отказати ову конвенцију путем обавештења упућеног Генералном секретару Савета Европе.

2. Отказ ступа на снагу шест месеци након датума пријема таквог обавештења од стране Генералног секретара.

Члан 12.

Генерални секретар Савета Европе обавештава државе чланице Савета Европе, и сваку државу која је приступила овој конвенцији о:

- а) сваком потписивању;
- б) сваком депоновању инструмента о ратификацији, прихватању, одобравању или приступању;

ц) сваком датуму ступања на снагу ове конвенције у складу са чланом 9. Конвенције;

в) свакој изјави примљеној у складу са одредбама става 2. члана 2. или става 5. члана 3. Конвенције;

е) сваком обавештењу примљеном у складу са одредбама члана 11. Конвенције и датуму када отказивање ступа на снагу.

Као потврду тога доле потписани, овлашћени за потпис, потписали су ову конвенцију.

Сачињено у Мадриду, 21. маја 1980. на енглеском и француском језику, оба текста једнаке важности, у једном примерку који се депонује у архиви Савета Европе. Генерални секретар Савета Европе ће доставити оверене копије свакој држави чланици Савета Европе и свакој држави која је позвана да приступи овој конвенцији.

Члан 3.

Република Србија је поднела Изјаву следеће садржине:

„Република Србија, у складу са чланом 3. став 2. Конвенције изјављује да ће његова примена бити предмет претходног закључивања споразума са другим чланицама.

У супротном, примена споразума прекограничних сарадњи потписаних од стране територијалних власти ће захтевати изричиту сагласност влада земаља потписница”.

Члан 4.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије - Међународни уговори”.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

I. УСТАВНИ ОСНОВ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Уставни основ за доношење Закона о потврђивању Европске оквирне конвенције о прекограничној сарадњи између територијалних заједница или власти – Мадридске конвенције садржан је у одредби члана 99. став 1. тачка 4. Устава Републике Србије према коме, Народна скупштина потврђује међународне уговоре кад је законом предвиђена обавеза њиховог потврђивања.

II. РАЗЛОГ ЗБОГ КОЈИХ СЕ ПРЕДЛАЖЕ ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Мадридска конвенција је отворена за потписивање 21. маја 1980. године а ступила је на снагу 22. децембра 1981. године До сада Конвенцију је потписало 41 земља (укључујући и Републику Србију) од чега је ратификовало 38 земаља (од укупно 47 чланица Савет Европе)¹. Мадридска конвенција има за циљ подстицање сарадње локалних и регионалних власти међу државама потписницама путем закључивања споразума о прекограничној сарадњи ради унапређења привредне сарадње, регионалног развоја, урбаног и сеоског развоја, транспорта, туризма, заштите животне средине, културе и узајамне помоћи у ванредним ситуацијама. Конвенција се ослања на искуства из прошлости која показују да сарадња између локалних и регионалних власти у Европи олакшава њихово функционисање и извршавање својих задатака, као и да доприноси ефикасности у погледу развоја пограничних региона. Конвенција афирмише такву врсту сарадње у духу који уједињује народе Европе.

Конвенција садржи и конкретне моделе споразума. Усвојеним додатним протоколима омогућена је сарадња и између земаља које се територијално не граниче. У формално–правном смислу, Конвенција је намењена омогућавању закључивања споразума о прекограничној сарадњи по два модела:

- модел међудржавних споразума о прекограничној сарадњи на локалном и регионалном нивоу,
- модел споразума, уговора и статута, који могу служити као основ за прекограничну сарадњу између територијалних заједница и власти.

Први модел односи се на унапређење прекограничне сарадње која спада искључиво у надлежност држава, док се другим моделом дефинише правни оквир за закључивање споразума између територијалних власти или заједница у границама њихових међународноправних капацитета у зависности од националних законодавстава држава потписница.

Република Србија је чланством у Савету Европе, од 3. априла 2003. године, прихватила низ обавеза које се односе на усклађивање унутрашњег правног поретка са стандардима Савета Европе у домену људских права, демократије и владавине права. Поред измена законодавства у домену правосуђа, положаја мањина, информисања, положаја удружења и невладиних организација, борбе против корупције, спречавања тортуре и сарадње са Међународним кривичним трибуналом за бившу Југославију, међу преузетим обавезама је и приступање конвенцијама Савета Европе. Од пријема у чланство, Република Србија је приступила бројним конвенцијама Савета Европе док је преостало да ратификује седам потписаних конвенција. Последња формална

¹ Мадридској конвенцији нису приступиле Андора, Естонија, Грчка, Сан Марино, Македонија и Велика Британија, док су је Исланд и Малта потписале без ратификације.

испуњена обавеза Републике Србије према Савету Европе је приступање Мадридској конвенцији.

Република Србија је као чланица Савета Европе још увек у статусу постпријемног мониторинга о испуњавању статутарних обавеза према Савету Европе, који се реализује паралелно од стране Комитета министара Савета Европе и Парламентарне скупштине Савета Европе.

Важно је напоменути, да се у формално правном смислу, облик прекограничне сарадње територијалних заједница или власти, који је предвиђен Мадридском конвенцијом, суштински поклапа и одговара моделима сарадње регионалних или локалних власти која проистиче из чланства у Европској унији.

Ипак, узимајући у обзир одредбе Мадридске конвенције, посебно моделе закључивања споразума између територијалних заједница или власти које садржи Конвенција, Република Србија је потписала Конвенцију уз предају изјаве којом је наглашено да закључивањем уговора и споразума од стране територијалних јединица или власти, у вези са применом Мадридске конвенције, једино Република Србија има међународно правни капацитет. На овај начин, избегавају се евентуалне интерпретације одредаба Конвенције у погледу међународноправног субјективитета територијалних јединица држава потписница, односно јасно се прецизира да је држава једини носилац међународноправног субјективитета. На овакве и сличне изјаве, приликом предаје ратификационих инструмената, одлучиле су се Италија, Шпанија, Словачка, Грузија и Азербејџан.

Потврђивање Мадридске конвенције је од значаја за Републику Србију са становишта испуњавања међународне обавезе и не производи било какве негативне последице по Републику Србију.

III ОЦЕНА ПОТРЕБЕ ФИНАНСИЈСКИХ СРЕДСТАВА ЗА СПРОВОЂЕЊЕ ЗАКОНА

За спровођење овог закона, није потребно обезбедити средства у буџету Републике Србије за 2015. годину, а у наредним годинама, уколико буду потребна, финансираће се у оквиру редовних средстава у оквиру лимита буџета.